גליון 241
פרשת ויצא
י"א כסלו תשפ"ד

ילדי הצדיק

לאה – פלך הודיה

מדברי מורינו הרב שליט"א

(זֶה לֹא הַשִּׁפַּת אֱמֶת מִדְרָשׁ) הַשִּׁפַּת אֱמֶת שֶׁל גּוּר זֶה שִׁפַּת אֱמֶת אַחֵר)
"שָׂרַחַל תִּפְסָה פֶּלֶךְ שְׁתִיקָה וְלֵאָה תִּפְסָה פֶּלֶךְ הוֹדָיָה" (מִדְרָשׁ רַבָּה פָּרָשַׁת וַיֵּצֵא) מַה זֶּה פֶּלֶךְ הוֹדָיָה? **הַמִּדָּה שֶׁל לֵאָה זֶה הָיָה פֶּלֶךְ הוֹדָיָה, תָּמִיד הָיא מוֹדָה, תָּמִיד מְשַׁבַּחַת עַל כָּל דָּבָר. הַפַּעַם אוֹדֶה אֶת ה', זֶה הָיָה הָעֲבוֹדָה שֶׁל לֵאָה. תָּמִיד לְהוֹדוֹת, לְשַׁבֵּחַ, לִרְקֹד, לָכֵן זָכְתָה שֶׁיָּצָא מִמֶּנָּה מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד.**

וְאִלּוּ רָחֵל שֶׁרַק הָיָה לָהּ פֶּלֶךְ שְׁתִיקָה, הֵיא הָיְתָה נִקְרֵאת תַּלְמִיד חָכָם. (מִסְפִּיר ר' נָתָן בְּלִקּוּטֵי הֲלָכוֹת הִלְכוֹת רֹאשׁ חֹדֶשׁ) הֵיא הָיְתָה כְּבָיכוֹל יוֹתֵר חָכָמָה מִלֵּאָה, אֲבָל אֶת הַסּוֹד שֶׁל לֵאָה, שֶׁל הַשִּׁירָה וְהָרִקּוּדִים, הֵיא לֹא זָכְתָה לְהַפְנִים.

הַתְּפִלָּה הַנִּבְחֶרֶת לְהִנָּצֵל מִכֹּל מִינֵי קְטָרוּג זֶה שִׁירָה וְרִקּוּדִים. כְּשֶׁאָדָם שָׂר לִפְנֵי הַתְּפִלָּה, הוּא עוֹטֵף אוֹתָהּ, כְּמוֹ שֶׁאוֹרְזִים דָּבָר, שׁוֹלְחִים דָּבָר, צְרִיכִים לַעֲטֹף אוֹתוֹ בְּנְיָרוֹת, בְּפַלְסְטִיקִים שֶׁזֶּה לֹא יִקָּבֵל מַכָּה כָּךְ צְרִיכִים לַעֲטֹף אֶת הַתְּפִלָּה.

אֵיךְ עוֹטְפִים אֶת הַתְּפִלָּה שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָהּ שׁוּם קְטָרוּג? לְכַסּוֹת אוֹתָהּ מֵעֵינַיִם זָרוֹת שֶׁלֹּא יִגְּנְבוּ אוֹתָהּ בָּאֱמְצַע? כְּשֶׁאוֹרְזִים דָּבָר בַּחֲתִיכַת נְיָר, אָדָם לֹא יוֹדֵעַ מַה זֶּה. אִם הוּא הָיָה יוֹדֵעַ שֶׁיֵּשׁ שָׁם יַהֲלוֹמִים, הוּא הָיָה גּוֹנֵב אֶת זֶה. עַכְשָׁו הוּא צָרִיךְ לְהַעֲבִיר אֶלֶף חֲבִילוֹת, הוּא לֹא יָכוֹל לִבְדּוֹק אֶלֶף חֲבִילוֹת. אֲבָל אִם זֶה לֹא עָטוּף, הוּא יָכוֹל לָדַעַת אֵיזֶה חֲבִילָה שֶׁל יַהֲלוֹמִים.

לָכֵן צְרִיכִים לַעֲטֹף אֶת הַתְּפִלָּה, אֵיךְ עוֹטְפִים אוֹתָהּ? עוֹטְפִים אוֹתָהּ בְּתוֹךְ הוֹדָאָה! אֶת הַתְּפִלָּה עוֹטְפִים עִם שִׁירִים, עִם נִגּוּנִים. כַּמָּה שֶׁיּוֹתֵר שִׁירִים וְנִגּוּנִים כָּכָה עוֹטְפִים אוֹתָהּ עַד שֶׁאֵין עָלֶיהָ שׁוּם קְטָרוּג.

לָכֵן **תְּפִלָּה** רָאשֵׁי תֵּבוֹת **לֵ**אָה **תָּ**פְסָה **פֶּ**לֶךְ **ה**וֹדָיָה.

בעין העדשה

מסיבת חנוכה – תשפ"ג

רואים ניסים

סיפורי ניסים וישועות מכלי ראשון

נקלעתי לסיבוך רציני בחשבון הבנק שלי. הסכום שהיה בו נחסם לי לשימוש **והבנק לא נתן לי אפשרות למשכו.** הייתי צריך את המזומנים הללו בדחיפות אדירה וכל הניסיונות שעשיתי מול הבנק נכשלו. בצר לי **הבטחתי סכום לילדי הצדיק וב"ה הענין סודר באורח פלאי!**

דבר המשגיח

יְלָדִים צַדִּיקִים וּמְתוּקִים
שָׁלוֹם וּבְרָכָה!

יַעֲקֹב נִמְצָא בִּבְרִיחָה מֵאָחִיו הָרָשָׁע עֵשָׂו, אֶל דּוֹדוֹ הָרָשָׁע לָבָן. יַעֲקֹב נִמְצָא לְבַד, כַּאֲשֶׁר הוּא בּוֹרֵחַ לִזְמַן רַב, לְשָׁהוֹת בַּגָּכָר.

בַּדֶּרֶךְ כְּשֶׁהוּא יוֹשֵׁן: **"וַיַּחֲלֹם וְהִנֵּה סֻלָּם מֻצָּב אַרְצָה וְרֹאשׁוֹ מַגִּיעַ הַשָּׁמָיְמָה... וַיִּיקַץ יַעֲקֹב מִשְּׁנָתוֹ וַיֹּאמֶר אָכֵן יֵשׁ ה' בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְאָנֹכִי לֹא יָדָעְתִּי."**

יַעֲקֹב אָבִינוּ בְּתִקֻּף הָרְדִיפָה ה' הֶרְאָה לוֹ, תֵּדַע לְךָ אֲנִי כַּאן לְיָדְךָ, מַמָּשׁ... **"יֵשׁ ה' בַּמָּקוֹם הַזֶּה".**

וְזֶה מוּסָר הַשֵּׂכֶל לְדוֹרוֹת, לֹא לִשְׂכֹּחַ **ה' נִמְצָא אִתָּנוּ בְּכָל מָקוֹם וּבְכָל מָצָב!**

(מִשִּׁיבַת נֶפֶשׁ – ל"ב) **"וַיִּיקַץ מִשְּׁנָתוֹ וַיֹּאמֶר אָכֵן יֵשׁ ה' בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְאָנֹכִי לֹא יָדָעְתִּי". וְזֶה תִּקֵּן לְהַכְנִיס בְּלֵב כָּל הַנְּפָשׁוֹת לְדוֹרוֹת עַד הַיּוֹם הַזֶּה שֶׁאֲפִלּוּ הַנְּפָשׁוֹת הַנְּפוּלִין מְאֹד שֶׁסּוֹבְרִים שֶׁבִּמְקוֹמָם אֵין נִמְצָא שָׁם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ חַס וְשָׁלוֹם, וְשֶׁכָּל בְּחִינַת הִתְעוֹרְרוּת דִּקְדֻשָּׁה שֶׁלָּהֶם אֵינוֹ נֶחֱשָׁב לִכְלוּם, יֵדְעוּ הֵם גַּם כֵּן וְיַאֲמִינוּ בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁגַּם בִּמְקוֹמָם יֵשׁ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכָל מָקוֹם שֶׁבָּעוֹלָם."**

בִּבְרָכָה אַ גוּט שַׁבָּת,
הַמַּשְׁגִּיחַ נַפְתָּלִי בִּיק.

מסע הפלא

סיפור בהמשכים | פרק ל"ז

תקציר: רבינו הקדוש ברח מטבריה מחמת המגיפה והגיע עד לחומה.

רַבֵּנוּ עָלָה עַל הַחוֹמָה כְּדֵי לָרֶדֶת מִצִּדָּהּ הַשֵּׁנִי, אַךְ כַּאֲשֶׁר הִגִּיעַ לְרֹאשׁ הַחוֹמָה רָאָה כִּי מֵעֵבְרָהּ הַשֵּׁנִי מִשְׁתָּרֵעַ יָם הַכְּנֶרֶת בְּמֵימָיו הָרַבִּים.

רַבֵּנוּ שָׁרוּי הָיָה בְּסַכָּנָה גְּדוֹלָה, תָּלוּי בֵּין שָׁמַיִם וָאָרֶץ עַל הַחוֹמָה, וּמִתַּחְתָּיו מַיִם...

מָה עוֹשִׂים בְּעֵת הַסַּכָּנָה הַזֹּאת?

לָקַח רַבֵּנוּ עַל עַצְמוֹ אֱמוּנוּת אֲבוֹתָיו, כְּמַאֲמָרוֹ שֶׁל דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל: כָּךְ מְקֻבָּלַנִי מִבֵּית אֲבִי אַבָּא - אֲפִלּוּ חֶרֶב חַדָּה מֻנַּחַת עַל צַוָּארוֹ שֶׁל אָדָם אַל יִמְנַע עַצְמוֹ מִן הָרַחֲמִים!

הֵחֵל רַבֵּנוּ לִצְעֹק אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מֵעֻמְקָא דִּלְבָּא, וּבְלֵב שָׁבוּר הֵחֵל לְהִתְחַנֵּן לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁיְּרַחֵם עָלָיו. וְאָכֵן שָׁלַח ה' יְשׁוּעָתוֹ, וְרַבֵּנוּ נִצַּל מִן הַסַּכָּנָה.

מִשָּׁם פָּנָה רַבֵּנוּ בִּזְרִיזוּת לַעֲבֹר עִיר הַקֹּדֶשׁ צְפַת.

❑

לְאַחַר שָׁנִים כַּאֲשֶׁר רַבֵּנוּ שׁוֹחֵחַ כֵּיצַד יֵשׁ לִזְעֹק אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְכֵיצַד יֵשׁ לְהִתְפַּלֵּל אֵלָיו, הָיָה מְסַפֵּר מֵ"הִתְבּוֹדְדוּת" שֶׁלּוֹ, וְהָיָה מוֹסִיף:

כַּאֲשֶׁר יְהוּדִי עוֹמֵד לִפְנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְבַקֵּשׁ עַל נַפְשׁוֹ בְּעִנְיָנֵי הַפְּרָטִיִּים, אוֹ לְהִנָּצֵל מֵהַבַּעַל דָּבָר, עָלָיו לְהַרְגִּישׁ כְּאִלּוּ תָּלוּי הוּא עַל רֹאשׁ חוֹמָה בֵּין שָׁמַיִם וָאָרֶץ עַל פְּנֵי מַיִם – רַק אָז הַתְּפִלָּה יוֹצֵאת חַמָּה וְנִלְהֶבֶת, תְּפִלָּה אֲמִתִּית מֵעֻמְקָא דִּלְבָּא.

❑

יָמִים סְפוּרִים שָׁהָה רַבֵּנוּ בִּצְפַת, כַּאֲשֶׁר לְפֶתַע הִגִּיעָה הַיְדִיעָה שֶׁחֵיל הַצָּרְפָתִים בְּרֹאשׁוּת נַפּוֹלְיוֹן קָרֵב וְהוֹלֵךְ לְעִיר עַכּוֹ, בְּדֶרֶךְ הִשְׁתַּלְטוּתוֹ עַל אַרְצוֹת וְעָרִים.

רַבֵּנוּ גָּמַר אֹמֶר לָצֵאת מִיָּד אֶת הָאָרֶץ. עַל אֲתַר שָׁלַח שָׁלִיחַ מְיֻחָד לְעַכּוֹ שֶׁיִּשְׂכֹּר עֲבוּרָם סְפִינָה, בְּהַדְגִּישׁוֹ שֶׁיַּקְפִּיד שֶׁהַסְּפִינָה תִּהְיֶה דַּוְקָא זוֹ הַשַּׁיֶּכֶת לִמְדִינַת רֶגֶז, הֱיוֹת שֶׁמִּדִּינָה זוֹ נִזְהֶרֶת לֹא לְהַשְׁתַּמֵּשׁ לְשׁוּם צַד מֵהַמְּדִינוֹת הַלּוֹחֲמוֹת. כָּךְ שֶׁסְּפִינָה בַּעֲלַת דֶּגֶל רֶגֶז הָיְתָה יְכוֹלָה לָנוּעַ בְּחָפְשִׁיּוּת וּבְבִטְחָה, מִבְּלִי לְפַחֵד מִשּׁוּם צַד.

הַשָּׁלִיחַ אָכֵן יָצָא, וּמִלֵּא אֶת הַנִּדְרָשׁ עַל הַצַּד הַיּוֹתֵר טוֹב.

❑

וּבְכֵן, רַבֵּנוּ יוֹצֵא מִצְּפַת, וּבְכָךְ מַתְחִיל, אֲפוֹא, מַסָּעוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ חֲזָרָה לְבֵיתוֹ.

כְּשֶׁנּוֹדַע לְהָרַב הַקָּדוֹשׁ מִקָּלִיסְק שֶׁרַבֵּנוּ שָׁם פְּעָמָיו חֲזָרָה לְחוּץ לָאָרֶץ, שָׁלַח בְּיָדוֹ מִכְתָּבִים, בְּיֵנֵיהֶם אִגֶּרֶת עֲבוּר עַסְקָנֵי מָעוֹת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּחוּץ לָאָרֶץ.

גַּם הָרַב הַקָּדוֹשׁ מִשְׁפִּיטִיבְקֶה חָפֵץ לִמְסֹר לְרַבֵּנוּ אִגֶּרֶת שֶׁיִּשָּׂאֶנָּה עִמּוֹ לְחוּץ לָאָרֶץ. אֲבָל הֱיוֹת שֶׁהַחְלָטָתוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ נְחוּשָׁה הָיְתָה לָצֵאת מִיָּד מִצְּפַת לֹא הָיָה סִפֵּק בְּיָדוֹ לְהַמְתִּין לְאִגֶּרֶת, וְעוֹד בְּאוֹתוֹ לֵיל שִׁשִּׁי שֶׁל עֶרֶב שַׁבָּת קֹדֶשׁ פָּרָשַׁת זָכוֹר שְׁנַת תקנ"ט יָצָא רַבֵּנוּ וּמְלַוֵּהוּ מֵהָעִיר צְפַת.

כָּל אוֹתוֹ לַיְלָה נָסְעוּ בַּדֶּרֶךְ מִצְּפַת לְעַכּוֹ, וְכֵן כָּל אוֹתוֹ יוֹם שִׁשִּׁי. כְּשָׁלֹשׁ שָׁעוֹת לִפְנֵי כַּנְסַת שַׁבָּת הִגִּיעוּ לְנָמַל עַכּוֹ.

❑

בְּצַעֲדִים שְׁלֵוִים וּבְטוּחִים הָלַךְ הַשָּׁלִיחַ לְעֵבֶר הַסְּפִינָה שֶׁהִזְמִין בָּהּ מְקוֹמוֹת זֶה מִכְּבָר עֲבוּר רַבֵּנוּ וַאֲנָשָׁיו. בְּרַם, הוּא נִדְהָם בְּשָׁמְעוֹ כִּי הַסְּפִינָה מְלֵאָה עַד אֶפֶס מָקוֹם, וְאֵין שׁוּם אֶפְשָׁרוּת לְקַבֵּל נוֹסְעִים נוֹסָפִים.

בְּרוּחַ עֲגוּמָה נֶאֱלְצוּ רַבֵּנוּ וְתַלְמִידוֹ לַעֲזֹב אֶת הַנָּמָל, וְכִוְּנוּ אֶת פַּעֲמֵיהֶם לְעֵבֶר הָעִיר עַכּוֹ.

רַבֵּנוּ שָׁבַת אֶת שַׁבָּתוֹ בְּעַכּוֹ עַל שֻׁלְחָנוֹ שֶׁל עָשִׁיר נִכְבָּד מִתַּלְמִידָיו שֶׁל הָרַב הַקָּדוֹשׁ מִקָּלִיסְק, שֶׁאֵלָיו הָיְתָה מֻפְנֵית אִגֶּרֶת מֵרַבּוֹ מִקָּלִיסְק.

הָעִיר עַכּוֹ הָיְתָה בְּאוֹתָהּ עֵת נְצוּרָה בְּמָצוֹר כָּבֵד שֶׁל יוֹתֵר מֵחֲמִשָּׁה עָשָׂר אֶלֶף גְּיָסוֹת וְאַנְשֵׁי צְבָא, וְהַסַּכָּנָה לִשְׁהוֹת בָּהּ הָיְתָה גְּדוֹלָה.

המשך בשבוע הבא בע"ה.

מלאכת הכותב - ה'

ל"ט מלאכות שבת

מלוקט משולחן ערוך ומגדולי הפוסקים

הַכּוֹתֵב עַל בְּשָׂרוֹ, חַיָּב, וְאַף עַל פִּי שֶׁחֲמִימוּת בְּשָׂרוֹ מַעֲבֶרֶת הַכְּתָב לְאַחַר זְמַן, הֲרֵי זֶה דּוֹמֶה לִכְתָב שֶׁנִּמְחָק, אֲבָל הַמְשָׂרֵט עַל בְּשָׂרוֹ צוּרַת כְּתָב אַף שֶׁיָּצָא דָּם, פָּטוּר, שֶׁאֵין דֶּרֶךְ כְּתִיבָה בְּכָךְ.

וְאִם חָקַק בִּבְשָׂרוֹ בְּגוֹן כְּתֹבֶת קַעֲקַע, חַיָּב. וְכֵן הַכּוֹתֵב עַל כֹּתֶל אוֹ כְּסֵא וְשֻׁלְחָן וְכַדּוֹמֶה, חַיָּב, אַף שֶׁהַכְּתָב מְקֻלְקָל אוֹתוֹ.

הַקּוֹרֵעַ עַל הָעוֹר אוֹ נִיר וְכַיּוֹצֵא בּוֹ כְּתַבְנִית כְּתָב (צוּרַת אוֹתִיּוֹת), חַיָּב מִשּׁוּם כּוֹתֵב, אֲבָל הָרוֹשֵׁם בִּצְפֹּרֶן אוֹ בִּכְלִי בַּרְזֶל כְּתַבְנִית כְּתָב, פָּטוּר כֵּיוָן שֶׁאֵינוֹ מִתְקַיֵּם, אֲבָל אָסוּר מִדְּרַבָּנָן.

לקבל את העלון במייל מידי שבוע או לכל ענין אחר - שלחו הודעה ל:N0527156621@gmail.com

השעות היפות של השבת, בהן אנו שוהים בבית בקרבת ילדינו, הן ההזדמנות לחזק את הקשר עמהם גם בחלק הלימודי. להקדיש בקביעות זמן מסוים ללימוד עם כל ילד. כדאי להקפיד לא לקרוא לכך "מבחן" כי מן המוצר הזה יש לילד בשפע במוסד בו הוא לומד.

התענוג הקרוי "**ללמוד עם אבא**" הנו כולו שלו; ואכן כדאי לשוות לו אווירת עונג. האב לומד עם הבן, ותוך כדי כך בודק עד כמה שולט הוא בעניינים.

אולם, אב יקר, אם תחליט שילדך זקוק לדרבון ולביקורת - הרי שאין השבת הזמן המתאים לכך! עשה זאת אפוא בהזדמנות אחרת! ומאותה סיבה אם ילד מתקשה בלימודיו באופן קבוע – תלמד איתו משהו שקל לו, תראה שהלימוד לא יגרום לו ללחץ מיותר ואף לסיוט מיום השבת, אשר נועד למטרה הפוכה בתכלית.

מן השמים יבורכו מזכי הרבים, שטרחו לייסד את המפעל המפואר "אבות ובנים", אשר מלבד שעות הלימוד הרבות שמזכים בהן את הילדים ואת ההורים, הרי אין ערוך לתועלת הצומחת ממפגש חיובי ורוחני כזה בין האבות לילדיהם, מה גם שהיוזמה לכך באה מצד הילד, אשר מלכתחילה מגיע לשם עבור הפרס, אולם במשך הזמן מגלה, שהפרס האמיתי הוא אבא! ואמנם במסגרת מופלאה זו זוכה הילד להדק את קשריו עם אביו. אכן, חידוש מרנין לב שזכה בו דורנו!

מחכים לכם האבות עם הבנים, באולם התפילות בשבת אחרי הצהרים

בין 15:00 – 16:00

קזמיקס ברסלב

המשך יבוא א"ה

אנשי הצדיק

שיחות הר"ן ט"ז

הוֹכִיחַ אֶת אֶחָד עַל הַתְמָדַת הַלִמּוּד, וְאָמַר לוֹ: מַדּוּעַ לֹא תִלְמֹד מַה תַּפְסִיד בָּזֶה, הֲלֹא תִקַבֵּל עוֹלָם הַבָּא עַל הַלִמּוּד?

וְאֵין צָרִיךְ לוֹמַר, כְּשֶׁהַתּוֹרָה מַרְאָה אַהֲבָה לְאֶחָד, אָז אֵין רוֹצֶה כְּלָל עוֹלָם הַבָּא, רַק שֶׁרוֹצֶה אֶת הַתּוֹרָה בְּעַצְמָהּ.

וַהֲלֹא גַּם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לוֹמֵד, כְּמוֹ שֶׁמְּבֹאָר בְּדִבְרֵי רַבּוֹתֵינוּ ז"ל, סֵדֶר הַיּוֹם שֶׁיֵּשׁ לְהַקָּדוֹשׁ-בָּרוּךְ-הוּא שֶׁלֹּשׁ שָׁעוֹת עוֹסֵק בַּתּוֹרָה וְכוּ' (עבודה זרה ג:). וּבְדוֹרוֹת הַלָּלוּ בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, נָפַל לְמוּד הַתּוֹרָה מְאֹד. וְיֵדַע שֶׁהַגְּדוֹלִים שֶׁהָיוּ בְּדוֹרוֹת שֶׁלְּפָנֵינוּ דְּהֵינוּ הָרַבָּנִים הַגְּדוֹלִים שֶׁהָיוּ אָז לֹא הָיוּ יוֹדְעִים שׁוּם בַּדְּחָנוּת, וְאַף-עַל-פִּי-כֵן הָיוּ יְכוֹלִים לַעֲשׂוֹת מוֹפְתִים רַק עַל-יְדֵי לְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, כִּי עַל-יְדֵי-זֶה כְּשֶׁהָיוּ אוֹמְרִים אֵיזֶה דִּבּוּר נִתְקַיֵּם בָּהּ:

ליקוטי עצות

מקווה

ג. אַךְ לִפְעָמִים הָאָדָם בְּמַדְרֵגָה פְּחוּתָה כָּל כָּךְ עַד שֶׁהַגּוּף רָחוֹק כָּל כָּךְ מֵהַנְּשָׁמָה שֶׁאֲפִלּוּ כְּשֶׁמִּתְאַמֵּץ וְצוֹעֵק לַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֵין הַגּוּף שׁוֹמֵעַ הַקּוֹל כְּלָל, כִּי מִגֹּדֶל רְחוֹקוֹ אֵינוֹ שׁוֹמֵעַ כִּי אִם קוֹל הַהֶבֶרָה, כִּי כְּשֶׁמִּתְעוֹרֵר קוֹל דִּקְדֻשָּׁה, מִתְעוֹרֵר מִמֶּנּוּ קוֹל דִּסְטְרָא אַחֲרָא וְהִיא קוֹל הֶבֶרָה (וְעַיֵּן בְּפָנִים סִימָן כ"ב).

וְכֵן כְּשֶׁשּׁוֹמֵעַ קוֹל הַצַּדִּיק אֵינוֹ שׁוֹמֵעַ גַּם כֵּן עֶצֶם הַקּוֹל, כִּי אִם קוֹל הֶבֶרָה וְעַל-כֵּן אֵין נִשְׁבָּר עַזּוּת גּוּפוֹ עֲדַיִן,

וְלָזֶה צְרִיכִין שְׁמוּשׁ, דְּהֵינוּ שֶׁיְּשַׁמֵּשׁ הַגּוּף לְהַנְּשָׁמָה בַּעֲשִׂיַּת מִצְוֹות מַעֲשִׂיּוֹת וְכֵן יְשַׁמֵּשׁ אֶת הַחָכְמָה, וְעַל-יְדֵי זֶה יִזְכֶּה לִשְׁמֹעַ קוֹל הַחָכְמָה, וְקוֹל אַנְחָתוֹ שֶׁל עַצְמוֹ וְאָז יִזְכֶּה לְשַׁבֵּר עַזּוּת גּוּפוֹ עַל-יְדֵי זֶה.

ד. לָבוֹא לְעַזּוּת דִּקְדֻשָּׁה הוּא עַל-יְדֵי שִׂמְחָה.

כִּי עִקַּר עַזּוּתוֹ וְהִתְחַזְּקוּתוֹ שֶׁל הָאָדָם לְהִתְקָרֵב לַעֲבוֹדַת הַשֵּׁם הוּא עַל-יְדֵי שִׂמְחָה וְחֶדְוָה בְּחִינַת כִּי חֶדְוַת ה' הוּא מָעֻזְּכֶם.

כיבוד אב ואם

עובדות והלכות על המצווה החשובה

בַּעַל הַיְּסוֹד הָעֲבוֹדָה' מִסְלוֹנִים זַצַ"ל הִגִּיעַ לְבִקּוּר בָּעִיר קְרִינִיג. כַּאֲשֶׁר נוֹדַע לְתוֹשָׁבֶיהָ הַיְּהוּדִיִּים שֶׁל הָעֲיָרָה כִּי צַדִּיק בָּא לָעִיר, הֵכִינוּ לְכִבּוּדוֹ קַבָּלַת פָּנִים מִפְאֶרֶת בְּבֵית הַמִּדְרָשׁ, כַּאֲשֶׁר עִם בּוֹאוֹ נֶעֶמְדוּ כֻּלָּם בְּשׁוּרָה לְקַבֵּל אֶת פָּנָיו בִּבְרָכַת שָׁלוֹם, כַּנָּהוּג.

בֵּין הַנֶּאֱסָפִים הָיָה אַבְרֵךְ חָשׁוּב בְּיוֹתֵר, תַּלְמִיד חָכָם מֻפְלָג וְעוֹבֵד ה', אֲשֶׁר הִמְתִּין אַף הוּא לְתוֹרוֹ לְקַבֵּל אֶת פְּנֵי הָרַבִּי הַקָּדוֹשׁ. אַךְ, לְמַרְבֵּה הַפִּתְעָתוֹ, בְּהַגִּיעַ תּוֹרוֹ לְהוֹשִׁיט יַד אֶל הָרַבִּי, מָשַׁךְ הָאַדְמוֹ"ר אֶת יָדוֹ הַקְּדוֹשָׁה, וְהֵסֵב אֶת רֹאשׁוֹ מִמֶּנּוּ. **"כַּאֲשֶׁר אָחַזְתִּי בְּיָדוֹ, הִרְגַּשְׁתִּי בּוֹ רֵיחַ שֶׁל עֲבוֹדָה זָרָה"**, אָמַר הָרַבִּי לְסוֹבְבָיו וּמִשַּׁמְּשָׁיו. **"שָׁמָּא הוּא לוֹמֵד בִּסְפָרִים חִיצוֹנִים, הַמְּלֵאִים מִינוּת וְאֶפִּיקוֹרְסוּת?"**

הַנּוֹכְחִים הִבִּיטוּ בָּרַבִּי מְשׁוֹתָמְמִים. **"הָאַבְרֵךְ הַזֶּה הוּא אֶחָד מִבְּנֵי הָעֲלִיָּה שֶׁל הָעִיר" - אָמְרוּ לָרַבִּי. "הוּא נֶחְשָׁב בֵּין תַּלְמִידֵי הַחֲכָמִים הַחֲשׁוּבִים בְּיוֹתֵר בְּבֵית מִדְרָשֵׁנוּ."** "שָׁמָּא מִסְתּוֹבֵב הוּא בֵּין הַנָּכְרִים", לֹא הֵרְפָּה הָרַבִּי. "אוּלַי מִבְּלִי מֵשִׂים דָּבַק בּוֹ מַשֶּׁהוּ מֵאֲלִילֵיהֶם?" "חָלִילָה", חָזְרוּ בְּנֵי הָעִיר וְעָנוּ. **"וְעוֹד זֹאת, לוֹמֵד הוּא בְּכָל לַיְלָה בְּבֵית הַמִּדְרָשׁ, וְיוֹשֵׁב וְעוֹסֵק בְּתוֹרָה עַד שָׁעוֹת הַבֹּקֶר הַמֻּקְדָּמוֹת. וְיוֹתֵר מִזֶּה, כְּשֶׁהוּא יוֹצֵא מִבֵּית הַמִּדְרָשׁ, לוֹמֵד הוּא עִם חֲבוּרָה שֶׁל בַּעֲלֵי בָּתִּים, וְאַחַר כָּךְ הוּא מְלַוֶּה אֶת כֻּלָּם לְבָתֵּיהֶם."**

בְּשָׁלַב זֶה הִסְתּוֹבֵב הָרַבִּי אֶל הָאַבְרֵךְ עַצְמוֹ, אֲשֶׁר עָמַד שָׁם כָּל אוֹתָהּ הָעֵת בְּפָנִים נְפוּלוֹת, כְּשֶׁהוּא בוֹשׁ וְנִכְלָם וּמַמְתִּין לִתְשׁוּבַת הָאַדְמוֹ"ר. הוּא לֹא יָדַע אֶת נַפְשׁוֹ, מַה פִּגַּם מָצָא בּוֹ הָרַבִּי?

הָרַבִּי הִבִּיט בּוֹ בְּמַבָּט עָמוֹק וְאָמַר: **"אֲנִי רוֹאֶה בְּךָ נִיצוֹץ שֶׁל עֲבוֹדָה זָרָה. אֱמוֹר לִי אֵיפֹה אַתָּה בְּעַצְמְךָ, שֶׁמָּא עָבַרְתָּ עַל אֵיזוֹ עֲבֵרָה הַקְּשׁוּרָה אוֹ שַׁיְכוּת לַעֲבוֹדָה זָרָה?"**

הָאַבְרֵךְ הִרְהֵר לִזְמַן מָה, וְאָז אָמַר לָרַבִּי: **"אֵינֶנִּי מוֹצֵא שׁוּם עֲבֵרָה בְּעַצְמִי, מִלְּבַד פִּגַּם אֶחָד, אֲשֶׁר לְדַעְתִּי אֵין לוֹ כָּל שַׁיְכוּת לַעֲבוֹדָה זָרָה; אֵינֶנִּי חַי בְּשָׁלוֹם עִם אָבִי. יֵשׁ לָנוּ חִלּוּקֵי דֵּעוֹת רַבִּים, וְאֵינֶנִּי מְכַבֵּד אֶת דַּעְתּוֹ וְהוֹרָאוֹתָיו".**

כְּשֶׁשָּׁמַע הָרַבִּי אֶת הַמִּלִּים יוֹצְאוֹת מִפִּי הָאַבְרֵךְ, אָחַז רַעַד. **"אֵינִי צָרִיךְ לִשְׁמוֹעַ יוֹתֵר מִפֶּךָּ"! אָמַר הָרַבִּי. "זֹאת הִיא אֵיפֹה הָעֲבוֹדָה זָרָה שֶׁהוֹתִירָה בְּךָ אֶת אוֹתוֹתֶיהָ. חַז"ל אוֹמְרִים, שֶׁבָּעֵת מַתַּן תּוֹרָה, כַּאֲשֶׁר צוָּה בּוֹרֵא עוֹלָם: 'אָנֹכִי ה' אֱלֹקֶיךָ', וְ'לֹא יִהְיֶה לְךָ', לָעֲגוּ עַל כָּךְ אֻמּוֹת הָעוֹלָם. הֵם טָעֲנוּ שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, כְּבָיכוֹל, דּוֹאֵג וּמְצַוֶּה אֶת עַם יִשְׂרָאֵל כְּדֵי לִשְׁמֹר עַל כְּבוֹד עַצְמוֹ... רַק כְּשֶׁשָּׁמְעוּ אֶת הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אוֹמֵר "כַּבֵּד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמֶּךָ', הֵכִּירוּ וְהֶאֱמִינוּ שֶׁגַּם הַכַּוָּנָה בְּצַוּוּי 'אָנֹכִי' הָיְתָה רוּחָנִית וְנִשְׂגֶּבֶת.**

הָעֲבֵדָה שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא צוָּה עַל כִּבּוּד הָאָב וְהָאֵם מוֹכִיחָה כִּי לֹא לִכְבוֹד עַצְמוֹ דָּאַג בּוֹרֵא עוֹלָם, אֶלָּא לְתִקּוּן נֶפֶשׁ הָאָדָם מִכְּיוָן שֶׁאֶצְלְךָ מִצְוַת "כַּבֵּד אֶת אָבִיךָ" אֵינָהּ מִתְבַּצַּעַת כָּרָאוּי", נִמְנָה הָאַדְמוֹ"ר מִסְלוֹנִים לָאַבְרֵךְ, "הֲרֵי שֶׁזֶּה יָצָר פִּגַּם בֶּאֱמוּנָתְךָ בַּצַּוּוּיִים 'אָנֹכִי' וְ'לֹא יִהְיֶה לְךָ'! זוֹהִי אֵיפֹה הַסִּבָּה לְחַטְא עֲבוֹדָה זָרָה הַנִּרְאָה עַל פָּנֶיךָ!". סִיֵּם הָרַבִּי אֶת תּוֹכַחְתּוֹ הַנּוֹקֶבֶת.

יאלה יעמדו על הברכה

על אשר נדב ליבם אותם ליטול חלק במפעל הגדול "חברת ילדי הצדיק"

הצלחה

אברהם אלימלך בן אסתר.
שלום, שרה, אמונה, נחמן בני יעל.
אודל בת שמחה.
שרה, נעמי, רבקה בנות אודל.
ישראל בן חיה.
שושנה בת שרה.
שמואל איזיק בן רחל.
יעל בת ירדנה.
נחמן בן מיכל.
אודל בת שמחה.
חנה בת שרה.
שמעון בן שרה.
נפתלי הרץ בן רחל.
נפתלי בן רחל.
חיה שרה נחמה בת דבורה עלקא סימא.
הרך הנולד בן חיה שרה נחמה.

רפואה שלימה

בנצ'יהו בת סבהטה.

חיים יוסף אריה בן נחמה בלומא.
אהרן בן פני.
יערה אודל בת יהודית.
יעל בת אסתר.
שרה בת רחל.

זרע של קיימא

אביהו בן שרה.
שושנה מיטל בת דינה.
יצחק בן שרה.
נירה בת לאה.

לעילוי נשמת

שלום בן רינה ומסעוד.
ליעל בת שרונה.
מלכה בת רויזא ורדא.

יהי רצון מן קדם אבוהון די בשמיא שתזכו בזכות הכל פיהם של תינוקות של בית רבן שאין בהם חטא לקל הישועות ברוחניות

חברת תקוני הכללי בשבת
13:50 – 15:00
חברת אבות ובנים בשבת
15:00 – 16:00
חברת תקוני הכללי והלכה
17:25 – 19:00
חברת תהלים לטעון עם ישראל
19:00 – 19:30

כלם מזמנים לבוא באפן אישי, מצפה לראותכם
המשגיח

